

- Vit vinnu uttanfyri og á vøllinum

- Vit høvdu trupult við at tosa saman á vøllinum, tí áskoðararnir hjá okkum larmaðu so illa, sigur Harley Bertholdsen

- Tað er fantastiskt at vinna gull eftir so nógv venjing og dystir, og tað ger tað bara enn meira stuttligt, at vit fáa so góðan stuðul frá áskoðarunum.

Harley Bertholdsen var júst so fegin um steypasigurin hesaferð, sum hann var í 1994, tá KÍ seinast vann Løgmansteypið.

- Vit høvdu trupulleikar at tosa saman undir skýlinum, har klaksvíkingarnir sótu, tí teir larmaðu so illa. Teir vóru fantastiskir, og tað er púra vist, at vit vinnu dystin bæði á vøllinum og uttanfyri vøllin, segði Harley eftir dystin.

- Dysturin var javnur, B36 høvdu bóltin nógv, men vit spældu beinleiðis, og vit vóru vandamiklari. Og so vóru vit eitt sindur hepnari. Teir raktu hóast alt hvørtæið, áðrenn vit fingum mál, og tá teir misnýta brotspark, so kunnu teir ikki vinna eina steypafinalu.

Harley Bertholdsen er ein av mest royndu spælarunum á KÍ-liðnum, og hann heldur ikki, at hann hevur nógv ár eftir í toppfótbólti.

- Nú eri eg 30 ára gamal, so kanska var hetta seinastu ferð, at eg var við til at vinna steypakappingina. Tað slítur upp á okkum, at vit venja so nógv, samstundis sum vit skulu arbeiða við síðuna av. Vit fáa ikki tað neyðugu hvíldina, og tí dugi eg ikki ímynda mær, at eg haldi fram í nógv ár afturat, sigur hann.

Harða skráin hjá KÍ-spælarunum sást eisini aftur millum spælararnar, tí undan finaluni vóru fyra spælarar ivasamir til dystin.

- Nú fáa vit ein hart til trondan steðg í 10 dagar, men vit hava fingið boð um renna sjálvir, og tað er týðningarmikið, at vit vera væl fyrri til seinnu hálvu, tí tað er framvegis nógv eftir at spæla um.

Burturvilsti sonurin takkaði fyri stuðulin

- Eg kenni meg sum burturvilsta sonin, sum er komin heimaftur, segði Tony Paris, tá hann tók mikrofonina umborð á Smyrli

Hann var í sjeýnda himni. Tað var einki at fara skeivur í, at KÍ-venjarin var errin og fegin um, at hansara menn høvdu klárað at vinna steypafinaluna. Hann gekk millum fólkið umborð á Smyrli, tá áskoðarafjöldin sigldi norður aftur til Klaksvíkar í dýrdarveðrinum sunnukvöldið, og hann lýsti sum ein sól.

Smyrli var annars ikki meira enn komin leysur av molanum, tá enska røddin á KÍ-venjaranum ljóðaði í hátalarunum umborð á strandfaraskipinum.

- This is your coach speaking, legði hann fyrri, og so takkaði hann fleiri ferðir fyrri tann óføra stuðulin, sum hansara liðið hevði fingið frá stóru áskoðarafjöldini.

- Tit vóru fantastisk. Stóra takk fyrri stuðulin. Nú skulu vit njóta hendan sigurin, men um tvær vikur er tað

aftur gerandisdagur, og tá fara vit eftir greipuni.

Tony Paris vandi KÍ tvey ár seinna partin av 70' unum, men hetta er fyrsta ferðin, at hann vinnur gull við felagnum.

- Eg kenni meg sum burturvilsta sonin, sum er komin heimaftur til Klaksvíkar, segði hann, tá hann setti prikkinn yvir i'ð og enn einaferð takkaði fyrri stuðulin.

Løtu seinni var hann við í longu røðini av KÍ'arum, sum marsjeraði runt umborð á Smyrli við Løgmansteypinum á lofti og við hornblásaranum Magnus Mikkelsen á odda.

Tá var rómurin í hæddini, og hann hevði valla lagt seg, áðrenn spælararnir fingdu eina stórfringna móttøku á bryggjunni í Klaksvík.

Gleðin var stór og ektað. Hon var av gull.



Málskjúttin hjá KÍ, Rógvi Jacobsen, fegnast saman við áskoðara eftir dystin

Skaði argaði kvika vongin

Heðin á Lakjuni beyt tenninar saman og spældi steypafinaluna, hóast hann hevði ein skaða í rygginum

Vikan undan finaluni um Løgmansteypið var í mangar mátar spennandi í Klaksvík. Eitt var stóra uppgávan móti B36 og dreyminur um gullið, nakað annað vóru skadda spælararnir, sum helst skuldu bliva klárir til dystin.

John Hansen mátti sita yvir fyrri góðari viku síðani, tá KÍ vann í Fuglafirði, men hann fór á vøllin saman við liðfeløgnum sunnudagin, sjálvur um skaðin í knænum hótti við at leggja fót fyrri vinstreibeinta verjuspælaran.

Fyrstu løtuna nervaði skaðin landsliðsmannin,

men tá hann varð vordin rættiliga heitur var eingin trupulleiki meira, og hann spældi ein framúr góðan dyst í miðverjuni hjá KÍ, har hann hevði tryggu og sterku Jans Andreassen og Andrey Pacek afturat sær.

Arnold eisini skaði

Heðin á Lakjuni var eisini ivasamur áðrenn dystin, tí hann hevði fekk ein skaða í rygginum undir venjingini týsdagin. Hann helt fri hósadagin, men royndi so at venja fríggjadagin. Men tað gekk so illa, at hann gavst eftir fimm minuttir.

Kviki vongurin, sum hev-

ur verið við á landsliðnum, fekk viðgerð undan finaluni, og sunnudagin var hann klárur at spæla.

Men undir dystinum argaði skaðin í rygginum.

- Eg hevði ilt í ryggin allan dystin, og serliga tá eg kom út aftaná hálvleikin hevði eg nógvá pínu. Eg valdi at halda fram, men eg haldi ikki, at eg spældi upp til mitt besta. Eg hevði trupulleikar við at gera knappar vendingar, segði Heðin á Lakjuni eftir dystin.

Seinni hálvleikur royndist munandi betri hjá vonginum enn fyrri hálvleikur, og hann var eisini við í upp-

spælinum til triðja málið.

- Eg haldi, at vit vóru betra liðið, og vit høvdu uppið at vinna dystin. Munurin millum okkum í ár og í fjør, at hesaferð trúðu vit veruliga uppá, at tað lat seg gera at vinna finaluna.

Arnold Joensen hevði undan dystinum trupulleikar við liðbundi í fótliðinum, men hetta nervaði hann ikki undir dystinum. Hann arbeiddi sera hart, og hann setti B36 skákmát, tá hann skoraði til 3-0. Hetta var fyrsta málið hjá Arnoldi í ár.



KÍ steypavinnarar hjá monnum 1999. Aftan frá vinstri: Tony Paris, venjari, Harley Bertholdsen, Andrey Pacek, Gunnar á Steig, Rógvi Jacobsen, Niclas Nielsen, Kurt Mørkøre, Jóhan Lützen, Jonathan Paris, Gunnar á Steig, Jan Andreassen, Stephen Boyle og Dánjal Jákup Joensen, hjálparvenjari. Framman frá vinstri: Símun Waag Høgenesen, Marek Vierzbicki, Arnold Joensen, Heðin á Lakjuni, Jan Joensen, Finn Baldvinsson og John Hansen. Frammanfyri liggur Markus Tummas Jacobsen. Mynd: Símun á Høvðanum